

Cannabisreform i Tyskland: Argument och Fakta

En politisk inventering

Verein für Drogenpolitik e.V.
Käfertaler Str. 38
68167 Mannheim
<http://www.drogenpolitik.org>
info@drogenpolitik.org
Telefon: 0621 / 40 17 267

akzept e.v.

Bundesverband für akzeptierende Drogenarbeit und humane
Drogenpolitik

Am Roggenkamp 48, 48165 Münster | Postfach 470111, 48075 Münster
Telefon +49 . (0)25 01 . 2 75 72 | Fax +49 . (0)23 82 . 8 11 79 |
akzept@gmx.net
<http://www.akzept.org>

Innehållsförteckning

Citat ur rapporter och artiklar.....	3
Några ord av översättaren.....	4
Förord.....	4
Cannabisreform i Tyskland – en politisk inventering.....	7
Argument som nämns för cannabisförbudet:.....	7
"Cannabis är inte harmlöst".....	7
"Förbudet har en preventiv verkan ".....	7
"En legalisering skulle drastiskt höja drogkonsumtionen".....	7
"Alltfler cannabisconsumentter behöver behandling".....	9
"En legalisering skulle sända fel signaler".....	11
"Cannabis är en ingångsdrog".....	12
"Cannabis är beroendeframkallande".....	12
"Cannabis är knark".....	13
"Vi har tillräckligt med problem med alkohol och nikotin".....	13
"Alkohol är ingen drog utan ett njutningsmedel".....	14
"Hasch är skadligare än cigaretter".....	14
"Haschisch måste vara förbjudet även i fortsättningen för att skydda ungdomen".....	15
"Vi får inte kapitulera inför drogmaffian".....	16
"Internationella fördrag förbjuder en legalisering".....	16
"Den nederländska drogpolitiken har misslyckats".....	16
"Våra cannabislagar är inte för stränga".....	17
"Innehav av små mängder är ju de facto redan avkriminaliserat".....	17
"Pårökta bilister skulle orsaka fler olyckor".....	18
"Vi behöver ingen legalisering, vi behöver hårdare straff".....	19
"Ingen behöver cannabis".....	19
"Den som engagerar sig i en cannabislegalisering röker det säkert själv".....	19
Argument som talar för en reform:.....	20
Kriminalisering skadar samhället.....	20
Målet med förbudet är utopiskt.....	20
Den amerikanska alkoholprohibitionen misslyckades även den.....	20
Cannabisförbudet främjar brott.....	21
Förbudet förhindrar ungdomsskydd.....	21
Det som är förbjudet kan inte beskattas.....	22
Cannabisförbudet är baserat på antaganden och osanningar.....	22
Cannabisförbudet är inte rationellt motiverat.....	23
Förbudet främjar tunga droger.....	23
Förbudet förhindrar social kontroll.....	24
Fakta och siffror om cannabisförbudet.....	25
Alltfler förundersökningar: 1996-2000.....	25
Cannabisprevalens i Tyskland och i Nederländerna.....	25
”I grunden enhetlig“ rättspraxis?.....	26
Cannabisfall 1984-2000.....	27
Mängd beslagtagn cannabis.....	28
Drogdödlighet per miljon invånare (EMCDDA).....	29
Reform av cannabispolitiken.....	30
De politiska partiernas kontaktpersoner.....	32
Cannabiskampanjens donationskonton.....	32
Verein für Drogenpolitik e.V.	33
Drogpolitiska informationskällor på Internet.....	34

Citat ur rapporter och artiklar

"Sammanfattningsvis kan man säga, att cannabiskonsumtionens farmakologiska verkningarna och psykosociala konsekvenserna visar sig vara mindre dramatiska och farliga, än vad som av de flesta fortfarande antas."

"Ett viktigt argument i diskussionen om cannabis är dess möjliga "inkörsportsfunktion" för att börja konsumera illegala droger respektive tyngre substanser. Denna tes måste tillbakavisas efter analys av de föreliggande studierna."

*D.Kleiber, K.A.Kovar: Cannabiskonsumtionens följder¹
Studie för tyska socialstyrelsen*

"De medicinska argument som har använts för upprätthållandet av cannabisförbudet, härstammar från resultat av tung patologi. Därmed är dock att beakta att skador som alkohol orsakar är grova, ofta förekommande och permanenta; Skador som cannabis orsakar är lätta, sällsynta och kortvariga. Ur medicinsk synvinkel förorsakas ingen skada om cannabis befrias från förbudet. Cannabisförbudet kan inte stödjas med medicinska argument."

*Dr. med. Carl Nedelmann:
Drogpolitik²: Förbudet av cannabis är en "kollektiv irrväg"
Tyskt läkadblad 97, nummer 43 från den 27.10.2000*

"Den utbredda förmodan att konsumtionsstraffet har en stark generalpreventiv verkan kan inte påvisas och verkar även föga trolig. (...) Samtliga empiriska undersökningar och statistiska data ... visar entydigt med regelmässighet på, att det inte finns något signifikant samband mellan utbredning/frekvens av drogkonsumtionen och straffrättslig efterspanings- och sanktionspraxis."

*Schweiziska parlamentets kommission för social säkerhet och hälsa³
Rapport från den 30.04.1999*

"Det tillgängliga bevismaterialet visar, att ... ett avskaffande av de straffbelagda förbuden (avkriminalisering) av cannabis inte skulle öka utbredningen av cannabis och andra illegala droger."

*Robert MacCoun, Peter Reuter: Evaluating alternative cannabis regimes
British Journal of Psychiatry, Februari 2001*

---

¹ Auswirkungen des Cannabiskonsums. Studie für das Bundesministerium für Gesundheit.

² Drogenpolitik: Das Verbot von Cannabis ist ein "kollektiver Irrweg". Deutsches Ärzteblatt 97.

³ Kommission für soziale Sicherheit und Gesundheit des Schweizer Parlaments.

Några ord av översättaren

Genom att översätta detta argumentarium från tyska vill jag möjliggöra för svensktalande att ta del av en mer nyanserad narkotikapolitisk debatt, och visa på att det finns väl underbyggda argument för en mer human narkotikapolitik. För att förstå bakgrunderna till situationen på detta område i Sverige idag rekommenderar jag varmt Tim Boekhout van Solinges studie ”The Swedish drug control system – An in-depth review and analysis”⁴. På grund av att situationen är som den är signerar jag med fiktivt namn.

Pelle Hansson

Förord

Med den föreliggande broschyren ”Cannabisreform i Tyskland” läggs en politisk inventering fram, som ”Förbundssammanslutningen för acceptande och human drogpolitik”⁵, akzept e.V., använder som argumentarium i ”DieCannabisKampagne” (se www.akzept.org). Denna broschyr visar tydligt: Tiden är mogen för förändringar av den ensidigt repressivt orienterade kontrollstrategin gentemot cannabis! En riklig mängd argument presenteras i det följande, som motiverar att cannabisförbudet inte längre är rimligt:

- Det uppfyller inte längre något folkhälsomässigt uppdrag! Det avskräcker uppenbarligen inte ett betydande antal människor ifrån att pröva, eller stundtals eller ofta konsumera cannabis. För det enorma antalet konsumenter finns det ingen säkerhet vad gäller kvalitetskontroll, pris, oförhindrad tillgång etc. – allt överlåtes till den svarta marknadens lagar. Folkhälsoskyddet, enligt målet med bedövningsmedelslagen, åstadkommes varken för allmänheten eller den/de enskilda.
- Det straffrättspolitiska uppdraget har grundligt misslyckats! Inte bara att cannabisförbudet genomdrivits på väldigt olika vis i de olika delstaterna (t.ex. definitionen av ”ringa mängd”), det orsakar också kriminaliseringen av många människor och dessas samhälleliga utslutning. Fortfarande förskräcks föräldrar av myterna om cannabis, att deras barn nu skulle vara delinkventer. Men tyvärr upplyses de inte riktigt. Fortfarande reagerar allmänheten och media på varje upptäckt av cannabis med omotiverad upprördhet, istället för med sakliga påpekanden för ett sansat hanterande! Fortfarande lämpar sig drogen för en symbolisk utstötnings- och utpekningspolitik. Slutligen kräver delförbudet oerhört mycket resurser, som andra rättsliga uppgifter är i trängande behov av och undergräver med sin dubbelmoral trovärdigheten hos preventionsansträngningar.

Dr. Horst Möller, ansvarig medarbetare vid förbundsministeriet för hälsa belyste området än en gång i en skrivelse från den 9 februari 2001: ”För förbundsregeringen handlar regleringen av hantering av cannabis i princip om att få till stånd en författningskonform kompromiss mellan det nödvändiga hälsoskyddet för den enskilda och allmänheten å ena sidan, och inskränkandet av den personliga

⁴ <http://www.cedro-uva.org/lib/boekhout.swedish.html>

⁵ Bundesverband für akzeptierende Drogenarbeit und humane Drogenpolitik

handlingsfriheten till följd av cannabisförbudet å andra sidan”. Denna jämkning existerar verkligen! Men var hålls detta i samma skrift tillkännagivna utbyte mellan inblandade om en avkriminalisering? Det är rörelser underifrån som skapar rörelse ovan! Likt DDR-flyktingarna slutligen – framgångsrikt – ”röstade med fötterna” i Prags ambassad får vi ”rösta med påsarna”: För stort är cannabisconsumenternas antal för att man fortfarande på allvar skall kunna visa på en övertygande avskräckningseffekt! För stort är det deras antal, som har integrerat cannabis i sin vardag, för att man skall kunna hänga kvar vid sitt önsketänkande om en drog- och cannabisfri värld. Nyktert sett står vi vid gränsen till en massiv utbredning av cannabis och det blir tydligt, att diskrepansen mellan den samhälleliga realiteten och det förmodande-förbjudande cannabisförbudet nu enbart är medioker.

Siffrorna talar för sig själva: Till exempel steg antalet människor i åldersgruppen 18-29 år i västra Tyskland som konsumerat cannabis den senaste tolv månadersperioden från 11,5% (1997) till 22% (2000), i östra Tyskland under samma tidsperiod från 8,6% till 17,4%. Denna utveckling pågår även parallellt i grannländerna: I Schweiz röker runt en fjärdedel av ungdomarna och de unga vuxna cannabis. I Nederländerna är denna utveckling inte annorlunda. Att utvecklingen i Nederländerna får lika dramatiska följder betvivlar vi: Där finns coffeeshops som erbjuder en nästan legal tillgänglighet med ett rikt utbud av god kvalitet. Särskilt här finns tecken på en växande normalisering av cannabisconsumtionen: odramatiskt och nyttoorienterat: so what!

På dessa grunder har akzept e.V. startat DieCannabisKampagne med målet att förändra det otidsenliga förbudet av en i samhället i stora mängder utbredd substans, som konsumeras för avspänning och njutning.

Vi uppmanar alla intresserade att ta del av vår kampanj, och utveckla alternativa förslag. Därvid kan vi orientera oss mot våra europeiska grannar. Åtminstone Schweiz har fattat ett beslut om avkriminalisering, som även skulle gå att genomföra i Tyskland, vilket skulle kunna realiseras efter en stor förändring av internationella överenskommelser om narkotika. Allt detta under endast en legislaturperiod!

Den (komplicerade) användningen av cannabis som medicin är ett första steg på den väg, som tillerkänner den stora nytta man kan ha av hampaplantan. Detta sker även i andra länder (t.ex. i Kanada). Cannabis har faktiskt vid sidan om dess psykotropa verkningar även läkande egenskaper och kan även vara en nyttoväxt.

akzept e.V., Förbundssammanslutningen för accepterande och human drogpolitik, vill med Cannabis kampanjen (DieCannabisKampagne) tala till det allmänna samhället, välfärds- och fackförbunden, de drogpolitiska talarna i partierna och ungdomsförbunden i Tyskland, få de enskilda cannabisinitiativen och de regionala nätverken att jobba ihop, att få till stånd ett europeiskt nätverk, för att ta fram politikdugliga förslag för en förändring av bedövningsmedelslagen i straffrihetlig riktning.

Edwin Scholz/Heino Stöver

akzept e.V.
Bundesverband für akzeptierende Drogenarbeit
und humane Drogenpolitik

Cannabisreform i Tyskland - en politisk inventering

Med förbudet mot innehav av cannabis (hampa, hasch, marijuana) i bedövningsmedellagen (BtMG) från den 10 januari 1972 sökte lagstiftaren hindra en vidare spridning av konsumtionen av cannabis med hjälp av straffrätten. Detta försök får nu förklaras vara misslyckat. Det finns bättre alternativ till den nu förda drogpolitiken.

Cannabisförbudet fungerar inte: 3 miljoner tyskar använder cannabis, procentuellt inte mindre än i Nederländerna, där det sedan 25 år tolereras. Internationella vetenskapliga studier visar, att repression inte fungerar. Förbudet förhindrar inga problem utan skapar endast ytterligare problem.

Cannabisförbudet skyddar inte ungdomen: På grund av förbudet existerar en enorm svart marknad utan ålderskontroll. Andelen minderåriga konsumenter stiger sedan år tillbaka. Ungdomarna behöver prevention istället för kriminalisering.

Cannabisförbudet kostar miljarder: Dryga 130.000 förundersökningar kostar dig som skattebetalare flera hundra miljoner Euro per år. Alkohol, tobak och bensin beskattas men cannabiskonsumenter betalar inte ens moms. En cannabisskatt skulle kunna inbringa mellan 500 miljoner och 3,5 miljarder Euro per år. Idag åker dessa pengar i svarthandlares och ett fåtal kriminellas fickor. Räkningen betalar du!

Vi tror, att vi når längst, om vi informerar den tyska befolkningen sakligt och visar på fördelarna av en möjlig cannabislegalisering genom öppna brev till politiker såväl som andra aktörer (läsarbrev, flygblad). Därför har vi också sammanställt detta informationshäfte.

Vi arbetar för att – mer än 7 år efter domen i Karlsruhe – snart också Tyskland ska våga ta steget mot mer tolerans, rättvisa och förnuft i drogpolitiken som Nederländerna, Belgien och Schweiz. Den tyska förbundsdagen måste äntligen agera.

I det följande vill vi göra er bekant med sakliga argument och fakta angående cannabis och cannabisförbudet. Informera er och skapa er själva en åsikt!

Med vänliga hälsningar

Tilmann Holzer

Verein für Drogenpolitik e.V.
info@drogenpolitik.org

Argument som nämns för cannabisförbudet:

"Cannabis är inte harmlöst"

Ingen påstår att cannabis vore harmlöst. Som med konsumtionen av andra droger, njutnings- eller livsmedel (t.ex. alkohol eller tobak) kan konsumtion av cannabis leda till olika problem. Därav följer dock inte automatiskt, att ett totalförbud är den åtgärd, som leder till det totalt sett minsta antalet skador.

- Cannabis är inte helt harmlöst, men det är mindre skadligt än alkohol och nikotin som dessutom är legala. Staten har två möjligheter. Den kan antingen förbjuda alla dessa droger på samma sätt, eller så kan den även legalisera cannabis. Ett förbud av enbart cannabis är oförståeligt, skadar statens trovärdighet och undergräver statens auktoritet. En stat utan trovärdighet kan inte föra en fungerande drogpolitik.
- Avgörande för förbudsfrågan är den totala balansräkningen av för- och nackdelar med en sådan åtgärd. Flera punkter som måste räknas med ignoreras ofta fullständigt. Ett förbud orsakar ytterligare problem, från de avsevärda kostnader för polis och rättsväsende till skapandet av en väldig svart marknad, den möjliga infiltrationen av kriminella organisationer, förhindrandet av en skatt på cannabis och ungdomsskyddet – utan att förbudet kunnat förhindra konsumtionen, som erfarenheter från de senaste tre decennierna visat.
- Inte heller Kolesterol är oskadligt, trots det är försäljningen av kolesterolrikt livsmedel lagligt. På goda grunder hoppas vi på hälsoinformation och personligt ansvar för användaren. Straffrättsliga sanktioner vore en överreaktion.
- Upplysning är väsentligt kostnadseffektivare än förbud. Varje Euro som vi lägger på det försökta genomförandet av förbud felas oss för upplysning.
- Professor Kleibers och Professor Kovars cannabisexpertis fastställde för Förbundshälsominister⁶ Seehofer (CSU): "Sammanfattningsvis kan man säga, att cannabis konsumtionens farmakologiska verkningarna och psykosociala konsekvenserna visar sig vara mindre dramatiska och farliga, än vad som av de flesta fortfarande antas."⁷
- Dr. Carl Nedelmann kallade cannabisförbudet för en "kollektiv irrväg"⁸ i Tyskt Läkarblad från den 27.10.2000 och skrev:

"Ur medicinsk synvinkel orsakas inga skador om cannabis befrias från förbudet. Cannabisförbudet kan inte stödjas med medicinska argument."

"Förbudet har en preventiv verkan",

"En legalisering skulle drastiskt höja drogkonsumtionen"

Av politiker antas, att straffpåföljder minskar tillgängligheten på cannabis och efterfrågan därpå, och att utan ett förbud skulle konsumtionen och skadorna öka. Förbundsförfattningsdomstolen⁹ har fastställt, att utan en sådan preventiv verkan skulle förbudet vara författningsvidrigt. I verkligheten talar mycket mot denna visserligen antagna, men aldrig genom studier bevisade verkan:

⁶ Bundesgesundheitsminister

⁷ Auswirkungen des Cannabiskonsums, Dieter Kleiber, Karl-Artur Kovar, 1997, Wissenschaftliche Verlagsgesellschaft mbH, Stuttgart, ISBN: 3804715559 (DM 68,00)

⁸ Drogenpolitik: Das Verbot von Cannabis ist ein "kollektiver Irrweg", Dr. med. Carl Nedelmann, Deutsches Ärzteblatt 97, Heft 43 vom 27.10.00, Seite A-2833 [THEMEN DER ZEIT: Forum]

⁹ Bundesverfassungsgericht

- Regelmässig cannabiskonsumtion är inte mindre utbredd i Tyskland än i Nederländerna: Det bevisades i två studier år 1997 för det tyska respektive det nederländska hälsoministeriet¹⁰. Medan endast 2,5 procent av Nederländerna konsumerade cannabis den senaste månaden,¹¹ var det i Tyskland 2,8 procent och i västra Tyskland hela 3,0 procent.¹²
- I Tyskland stiger cannabiskonsumtionen betydligt snabbare i de drogpolitiskt snarare mer repressiva nya delstaterna än i de gamla i väst.. På bara ett årtionde tog öst ikapp västs 30-åriga försprång.
- Under det att endast 29 procent av nederländerna, som någonsin testat cannabis också konsumerade det under föregående år,¹³ var det i Tyskland enligt en studie gjord av Institutet för Terapiforskning¹⁴ (IFT) 34 procent.¹⁵ Och medan 56 procent av de nederländska fjolårskonsumenterna också konsumerade det den senaste månaden, var det i Tyskland 62 procent. Av denna grupp var andelen av dem som konsumerat minst 20 av 30 dagar högre i de mer repressiva nya förbundsstaterna än i väst (19,2 procent resp. 17,9 procent).
- Den schweiziska studien utförd av beroendehjälpsorganisationen SFA fann, att i det repressiva Västs Schweiz var cannabiskonsumtion mer utbredd (39 procent av män i åldrarna 15-74 har någonsin testat) än i det toleranta Tysk- (32 procent) och Sydostschweiz (28 procent).¹⁶
- När man avkriminaliserade innehav av små mängder (för det mesta 30 gram) i Oregon, Kalifornien och 10 andra delstater i USA i mitten av 70-talet på grund av stigande kostnader för straffpåföljd, steg konsumtionen där i snitt långsammare än i de delstater som behöll de hårda straffen.
- I USA, där man i vissa delstater till och med har livstidsstraff för cannabisinnehav, hör till de länder där konsumtionen av illegala droger är som mest utbredd: Bara hälften så många nederländare från 12 år konsumerar cannabis minst en gång i månaden som amerikaner (2,5 procent resp. 5 procent). 33 procent av amerikanerna har provat cannabis men bara 15,6 procent av nederländerna. Andelen amerikaner med erfarenhet av heroin är så mycket som fyra gånger högre (0,3 procent resp. 1,1 procent).¹⁷
- Schweiziska parlamentets kommission för social säkerhets rapport från den 30.4.1999 kom till följande slutsats: *"Den utbredda förmodan att konsumtionsstraffet har en stark generalpreventiv verkan kan inte påvisas och verkar även föga trolig. (...) Samtliga empiriska undersökningar och statistiska data ... visar entydigt med regelmässighet på, att det inte finns något signifikant samband mellan utbredning/frekvens av drogkonsumtionen och straffrättslig efterspanings- och sanktionspraxis."*¹⁸
- En studie i februariutgåvan 2001 av British Journal of Psychiatry kom därför till slutsatsen: *"Det tillgängliga bevismaterialet visar, att ... ett avskaffande av de straffbelagda förbuden (avkriminalisering) av cannabis inte skulle öka utbredningen av cannabis och andra illegala droger."*¹⁹

¹⁰ Gesundheitsministerium

¹¹ CEDRO <http://www.frw.uva.nl/cedro/stats/national.97.html>

¹² Kraus/Bauernfeind 1997: <http://www.cannabislegal.de/studien/ift98.htm>

¹³ CEDRO: <http://www.frw.uva.nl/cedro/stats/national.97.html>

¹⁴ Institut für Therapieforschung

¹⁵ Kraus/Bauernfeind 1997: <http://www.cannabislegal.de/studien/ift98.htm>

¹⁶ SFA: <http://www.cannabislegal.de/international/sfa.htm>

¹⁷ CDSP: <http://www.drugwarfacts.org/thenethe.htm>

¹⁸ SGK: <http://www.admin.ch/bag/sucht/drog-pol/drogen/d/revbetmg/b4-sgk-d.pdf>

¹⁹ Reuter British Journal of Psychiatry: ("The available evidence suggests that ... removal of criminal prohibitions on cannabis possession (decriminalisation) will not increase the prevalence of marijuana or any other illicit drug.")

- Förbudet spelar så gott som ingen roll vid beslutet att sluta använda cannabis. Enligt den representativa opinionsundersökningen av Institutet för Terapiforskning (Kraus/Bauernfeind 1997) gav de svarande före detta cannabisanvändarna följande procentsatser som anledning till varför de slutade:²⁰

"Rädsla för bestraffning": 2,8 procent
 "Förundersökning mot mig": 0,2 procent
 "Rättslig dom": 0,1 procent
 "Satt i fängelse": 0,1 procent

men:

"Testade bara": 85,4 procent
 "Gav mig ingenting": 48,4 procent
 "Otrevlig verkan": 17,5 procent
 "Rädsla för att bli beroende": 18,5 procent
 "Rädsla för hälsomässiga skador": 13,1 procent

Med de tillgängliga siffrorna från vetenskapliga studier kan man alltså inte påvisa någon konsumtionsminimerande verkan med cannabisrepressionen.

"Alltfler cannabisconsumentter behöver behandling"

"Alltfler cannabisconsumentter behöver uppenbarligen behandling. Var det fortfarande 1997 6300 cannabispatienter, befann sig 1998 redan 8700 och 1999 slutligen 11000 konsumentter i behandling" (Hubert Hüppe, drogpolitisk talman för CDU/CSU)

"Antalet som får hjälp av rådgivare har stigit och står nu för totalt ca 20% av de behandlade klienterna hos öppna drog­rådgivningskliniker" (Marion Caspers-Merk, Förbundsdrogsfullmäktige (Bundesdrogenbeauftragte), SPD)

Precis som förordarna av ett fortsatt straffrättsligt förbud vill även vi reformatörer undvika eller minimera skador. Vi tänker däremot, att bestraffning av människor inte är det bästa sättet att göra detta, av följande anledningar:

- Talen visar för det första att cannabisförbudet inte lämpar sig till att förhindra uppkomsten av problem, eftersom det varken är genomförbart eller har en konsumtionsminimerande verkan. Officiella studier²¹ visar slutligen, att regelmässigt bruk av cannabis inte är mer sällsynt i västra Tyskland än i Nederländerna, där cannabis de facto är legaliserat. Hur skall förbudet kunna minimera skadorna om det inte ens kan minimera konsumtionen?
- Bara i en bråkdel av de av herr Hüppe nämnda 6300 resp. 11000 fallen var cannabis huvudanledningen till besöket. Faktiskt var huvudanledningen till besöket i de flesta av de nämnda fallen alkohol eller heroin. Antalet personer där cannabis var huvuddiagnosen är mer signifikant, som nämns i Drog- och beroenderapporten från Förbundshälsoministeriet 1999 och i en upplysning från Institutet för Terapiforskning. Enligt dessa var cannabis i 2623 fall huvudanledningen till besöket år 1998, såväl som i 117 fall av stationär behandling. Rapporten beräknar det aktuella antalet användare till ca. 2,4 miljoner. Det betyder att ungefär en av 900 (1,1 av 1000) cannabisconsumentter årligen söker rådgivning på grund av cannabis.

²⁰ Kraus/Bauernfeind 1997: <http://www.cannabislegal.de/studien/ift98.htm>

²¹ Kraus/Bauernfeind 1997: <http://www.cannabislegal.de/studien/ift98.htm>

- Jämfört med den legala drogen alkohol ser talen där tyvärr mycket mörkare ut: **98.000 årliga besökare vid drogrådgivningskliniker på grund av alkoholproblem** av ca. 50 miljoner vuxna alkoholkonsumenter ger en problemratio på 1 av 500 konsumenter (2,0 av 1000), betydligt högre än hos cannabis, utan att det för den skull hörs krav på ett alkoholförbud.
- Det påstås att problemet skulle förvärras av en avkriminalisering. Intressant nog är behandlingstalen på grund av cannabis i Nederländerna knappt annorlunda än i Tyskland. Enligt en Amsterdamsk studie²² behandlades där 1994 totalt 54 personer på grund av cannabis. Det totala antalet av de aktuella cannabiskonsumenterna i Amsterdam (årsprevalens) uppskattades till ca. 60.000 i studien. Det motsvarar ca. 1100 konsumenter per Beroenderådgivningsbesök per år (0,9 av 1000). **Ett främjande av problematiska konsumtionsmönster på grund av straffrihet eller Coffeeshops finns det åtminstone inte enligt dessa siffror något belägg för.**

Drogrådgivningsbesökare per 1000 aktuella konsumenter per år	NL	DE
Cannabis	0,9	1,1
Alkohol	inte känt	2,0

- Enligt dessa siffror är risken att få problem ungefär dubbelt så stor med alkohol som med cannabis, detta visserligen oavhängigt av straffhotet mot konsumenter. Vid behandling på plats är avståndet till cannabis för övrigt ännu mycket tydligare. En av 1500 alkoholkonsumenter får behandling på plats per år, men bara en av 30.000 cannabiskonsumenter.
- Om man jämför terapifrekvensen med straffrekvensen mot konsumenter, då är kriminalisering i praktiken ett väsentligen mycket oftare förekommande problem än problematisk konsumtion:

Terapi och straff – ett krasst missförhållande

År	1998	1999	2000
Behandling på plats	117	139	103
Behandling vid mottagning	2.623	2.633	3.632
Cannabisanmälningar Allmänna överträdelser	79.495	85.668	94.633
Cannabisanmälningar Totalt	109.863	118.793	131.662

²² Peter Cohen, "Cannabiskonsumenter i Amsterdam" (CEDRO, Centrum för drogundersökningar vid Amsterdams Universitet, 1995)

Juridiska problem är därmed en 30 till 40 gånger vanligare konsekvens av konsumtionen än ett besök vid en drogrådgivningsklinik. Antalet människor som har så allvarliga problem med cannabisen, att de måste uppsöka en rådgivningsklinik, skulle alltså behöva bli 40 gånger så stort, för att enbart nå det tal som nu råkar i svårigheter på grund av strafförföljelse.

- I många fall är det just det ökande antalet annonser, som provocerar fram ett besök hos kliniken, och med en cirkelslutning grundas därmed avfärdandet av en avkriminalisering. Detta gäller särskilt för ungdomar, för vilka antalet annonser steg med runt 13.000 (en ökning med 496 procent) mellan 1992-1999:

Henning Klöppelt, Chef över Drogrådgivningskliniken under den socialpedagogiska myndighetens ²³tak i Mühle, Hilden (NRW):

Föregående år har också rådgivningen av konsumerande ungdomar tydligt ökat. Det beror, enligt Klöppelt, på att domstolarna skickat fler unga till klinikerna. "Regleringen för personligt bruk, efter vilken Haschischinnehav i små mängder inte blir bestraffat, gäller inte för ungdomar. Var och en, också den som för första gången blir fasttagen, får en dom."

(Neue Ruhr Zeitung, 10.07.2001)

Den statliga straffpåföljden löser inte problemet, utan ökar bara summan av problemen. Det är ingen förnuftig preventionspolitik.

"En legalisering skulle sända fel signaler"

- Den snabba ökningen av antalet konsumenter sedan början av 90-talet bevisar, att de cannabispolitiska signalerna som staten skickar sedan länge inte kommer fram. Staten saknar trovärdighet. Denna trovärdighet kan endast fås tillbaka om den rättsliga indelningen av cannabis, alkohol och nikotin anpassas till de faktiska riskerna med dessa substanser.
- Beskattad, statligt kontrollerad försäljning skulle kunna flerfaldiga de nuvarande medlen för statliga upplysningsåtgärder.
- Med hjälp av statligt kontrollerad försäljning skulle staten kunna nå användaren mer direkt än vad som nu är fallet. Den skulle kunna sälja cannabis med små informationslappar, som visar på riskerna och erbjuder möjligheter till terapi för problemkonsumenter.

"Cannabis är en ingångsdrog"

Denna teori vederlades redan för 20 år sedan. Talrika studier fann, att endast 2 till 5 procent av cannabisconsumenterna går vidare till tunga droger, 95 till 98 procent gör det inte.

- Förbundsorfattningsdomstolen bedömde 1994 efter att ha granskat den vetenskapliga litteraturen att tesen om en ingångsdrog "övervägande avfärdas".²⁴

²³ Sozialpädagogischen Einrichtung (SPE)

²⁴ BverfG 1994: <http://www.cannabislegal.de/recht/bverfg.htm>

- Studien beställd av den dåvarande hälsoministern Seehofer (CSU) och utförd av Dr. Dieter Kleiber kom 1998 fram till följande slutsats: "*Antagandet, att cannabis skulle vara den typiska ingångsdrogen för bruk av tyngre droger som heroin, är enligt nuvarande vetenskaplig kännedom inte längre hållbart.*"²⁵
- Den allmänna åklagaren Körner, som räknas som far till den tongivande kommentaren till narkotikalagstiftningen skriver: "*Tesen att hasch är en ingångsdrog (...) har visat sig vara en myt.*" Han förklarar att det finns ca 40 gånger fler cannabiskonsumenter än heroinkonsumenter, och att en övergång därmed snarare är undantag än regel.²⁶
- Amerikanska "Institute of Medicine's" rapport angående Cannabis kom 1999 likaså till slutsatsen att cannabis inte är någon "ingångsdrog". I USA är förhållandet efter 30 års "drogvåg" sådant, att på 80 miljoner cannabisbrukare går det flera hundratusen konsumenter av tyngre droger. Ett förhållande på 100 till 1.

"Cannabis är beroendeframkallande"

Detta gäller snarare alkohol än cannabis, men alkohol är ändå lagligt.

- Till skillnad från beroendeframkallande medel som heroin och alkohol, är cannabis inte fysiskt beroendeframkallande. Det betyder till exempel att konsumenten vid avslut av sitt bruk inte hamnar i en avvänjningsperiod. Vid alkoholberoende kan avvänjningsperioden till och med få en dödlig utgång.
- Förbundsförfattningsdomstolen fastställde i sitt beslut den 09.03.1994, att "*Cannabisproduktens beroendeframkallandegrad i fortsättningen kommer att klassas som mycket liten.*"²⁷
- Hos en liten del av cannabiskonsumenterna utvecklas visserligen ett psykiskt beroende, men enligt en studie från 1998 för den tidigare hälsoministern Seehofer (CSU) sker detta bara hos 2 procent av de konsumenter som inte använt andra illegala droger än cannabis. Enligt förbundsregeringens Beroende- och drograpport från 1999 var det 1998 117 fall av vård på plats av 2,4 miljoner konsumenter, ungefär 1 på 20.000. För alkohol av andelen tolv gånger så hög.²⁸
- Den i mars 1999, av den amerikanska vetenskapsakademiens renommerade "Institute of Medicine", offentliggjorda studien undersökte på uppdrag av USA:s regerings bland annat beroendeframkalladepotentialen hos cannabis. Enligt denna officiella studie utvecklar följande andelar av konsumenterna av följande droger förr eller senare ett beroende:²⁹ **Nikotin: 32%, Heroin: 23%, Kokain: 17%, Alkohol: 15%, Cannabis: 9%**
- Förbundshälsoministern Seehofers (CSU) vetenskapliga expertis fastställde 1997 följande: "*Bruk av cannabis leder på intet sätt tvångsmässigt till psykiskt beroende, det finns dock en möjlighet att en beroendeutveckling kommer till stånd. Ett sådant beroende av cannabistyp kan emellertid inte primärt förklaras med drogens farmakologiska verkningar, utan däremot av redan innan befintliga psykiska stämningar och problem. Beroendet av cannabis bör betraktas som ett symptom på sådana problem.*"³⁰

²⁵ Kleiber, Soellner: „Cannabiskonsum. Entwicklungstendenzen, Konsummuster und Risiken“

²⁶ Körner: Betäubungsmittelgesetz, 5. Aufl., Anhang C1-248 (<http://www.verkehrstheke.de/procon2.htm>)

²⁷ BverfG 1994: <http://www.cannabislegal.de/recht/bverfg.htm>

²⁸ Sucht- und Drogenbericht 1999

²⁹ Joy, Watson, Benson: Marijuana and Medicine (Kapitel 3, Tabelle 4)

³⁰ Kleiber, Kovar: Auswirkungen des Cannabiskonsums, 1997

- Psykiskt beroende är ingen för droger specifik egenskap. Dess utveckling hänger främst ihop med redan förut existerande psykiska problem hos vissa konsumenter. Problemkonsumenter behöver psykoterapeutisk hjälp istället för straffpåföljd.

"Cannabis är knark"

Uttrycket "knark" säger egentligen bara, att ett ämne är illegalt. Faktiskt är alkohol och nikotin mer vanebildande och giftigare än cannabis.

- Mellan 0,04 och 0,06 gram nikotin är dödligt om man sväljer det., medan den dödliga dosen hos THC ligger på minst 47 gram, vilket motsvarar mer än ett halvt kilo hasch av god kvalitet.³¹
- Rent koffein är ca 4-6 gånger dödligare än THC.
- För alkohol är redan fem gånger normal rusdos dödlig (0,8 promille resp. 4,0-5,0 promille) medan den dödliga dosen hos THC ligger på mellan 450 och 1800 gånger rusdosen.
- Det finns inte ett enda dokumenterat fall av en cannabisöverdos med dödlig utgång..

"Vi har tillräckligt med problem med alkohol och nikotin"

Detta argument förutsätter tyst, att förbudet minimerar konsumtionen och att det därmed orsakar färre problem än konsumtionen själv. Det förutsätter även att cannabis enbart konsumeras som ytterligare en drog och inte istället för andra droger, som till exempel alkohol. Alla dessa tre antaganden är felaktiga.

- En cannabislegalisering betyder *inget* införande av en ny drog, utan avkriminalisering av en gammal drog. 45 miljoner EU-medborgare har erfarenhet av cannabis. 3 miljoner tyskar (enligt officiella studier) röker på, oberoende av lagen, sedan årtionden. De ignorerar lagen eftersom ingen kan se dess nytta. Detta är realiteten, även om ni gillar det eller inte..
- Erfarenheter från Nederländerna visar, att befrielse från straff inte leder till en markant ökning av konsumtionen.. Förbudet har ingen preventiv verkan. De flesta cannabiskonsumenter missbrukar inte cannabis, precis som de flesta alkoholkonsumenter inte är alkoholister. Säkert finns det några som inte klarar av det, men det finns det redan idag, detta gäller för alkohol såväl som för cannabis. Rädsla för straff och den därmed förbundna stigmatiseringen håller problemkonsumenter till och med borta från att be om hjälp.
- En legalisering skulle reducera flera risker. Tänk bara på det amerikanska alkoholförbudet. Före legaliseringen av alkohol 1933 berikade den svarta marknaden maffian med dess maskinpistoler, därefter finansministern. Innan fanns det bara dålig sprit, efteråt också öl och vin av god kvalitet. Innan söp sig också barn och ungdomar fulla, eftersom ingen tänkte på åldersgränser på de illegala krogarna. Efteråt höll man sig åter igen till ungdomsskyddslagar vid alkoholförsäljning.
- Legaliseringen leder inte till stigande konsumtion utan den ökade konsumtionen till legalisering. Alkoholförbudet avskaffades efter det att den illegala alkoholkonsumtionen hade ökat 12 år i rad. Förr eller senare kan man helt enkelt inte gömma sig undan verkligheten längre: Alkoholförbudet och cannabisförbudet var visserligen välmenade men trots det misstag.

³¹ Toxikologische Studie der US-Regierung (vgl. <http://www.geocities.com/nitro5010/gift.htm>)

- Lagstiftaren håller med cannabisförbudet befolkningen borta från ett mindre riskfyllt alternativ till alkohol. Flera problem som uppträder i förbindelse med alkohol, gör det över huvud taget inte i samband med cannabis. Det finns till exempel ett tydligt samband mellan alkoholkonsumtion och våldsamt beteende, medan cannabis hellre har en avspännande verkan:

Andel brott under alkoholpåverkan (i procent) av det totala antalet av respektive brott

Typ av brott	1994	1995
Svår misshandel	29,0%	27,5%
Våldtäkt	29,1%	32,4%
Rånmord	32,0%	32,7%
Sexuallmord	33,0%	35,0%
Kroppsskada med dödlig utgång	37,6%	38,0%
Dråp	39,2%	38,8%
Våldsbrott totalt	26,9%	25,0%
Motstånd mot polis	57,9%	56,3%

Källa: Simon et al.: Suchtbericht Deutschland 1997.

"Alkohol är ingen drog utan ett njutningsmedel"

Alkohol är i dagens Tyskland, annat än i Saudiarabien eller i tjugotalets Amerika, ingen *illegal* drog. Efter varje definition av begreppet drog, som utgår från egenskaperna hos ämnet och inte från dess rättsliga status, är alkohol utan tvekan en drog. Den Tyska centralen mot beroendefaror³², säkert ingen förening av cannabisbagatellisörer, skriver:

"Enligt en definition av världshälsoorganisationen är alla ämnen, som i en levande organism lyckas ändra funktioner, en drog. Detta utökade drogbegrepp omfattar inte enbart cannabisprodukter, hallucinogener, stimulantia, thinner, sömnmedel, alkohol, tobaksvaror, smärtmedel, opiater och kokain. Det omfattar även vardagsdroger som till exempel kaffe och te, och avgränsar därmed inte längre skarpt njutnings- och "livs"-medel".

"Hasch är skadligare än cigaretter"

För detta finns det trots talrika studier inga bevis.

- Den amerikanska regeringens IOM-studie uppskattar, är en marijuanacigarett maximalt är så skadlig som två tobakscigaretter. Studien pekar dock också på det faktum att cigarettrökare vanligtvis röker betydligt fler cigaretter än cannabisbrukare.³³
- Den genomsnittliga cigarettrökaren i Tyskland röker 15,2 cigaretter om dagen. Det är ca 450 gram tobak per månad. Som en jämförelse, inte ens de 17 procent av de så kallade "långtidskonsumenterna" bland de av Professor Dieter Kleiber undersökta cannabiskonsumenterna kom upp i mer än 35 gram cannabis per månad. De 35 procenten tillfällighetskonsumenter i studien förbrukade i snitt endast 3,4 gram per månad.³⁴
- Trots intensivt sökande har man till dags dato inte på kunnat påvisa något statistiskt samband mellan cannabiskonsumtion och förhöjd cancer risk. Den amerikanska Kaiser Permanente-studien med mer än 64.000 deltagare hittade ingen högre dödlighet bland cannabisrökare än bland ickerökare.
- Det stora flertalet av de sjukdomar och dödsfall som orsakas av tobak kommer inte av cancer, orsakade av karcinogena ämnen i röken, utan beror på

³² Deutsche Hauptstelle gegen die Suchtgefahren

³³ Joy, Watson, Benson: Marijuana and Medicine (Seite 111, 112)

³⁴ Kleiber, Soellner: „Cannabiskonsum. Entwicklungstendenzen, Konsummuster und Risiken“

nikotinets verkan på blodkärlen som till exempel orsakar hjärtinfarkt och slaganfall. Cannabis är nikotinfritt.

- Den schweiziska förbundsdomstolen dömde den 29.8.1991 att det i ett fall, där det handlade om flera kilo hasch, inte ens vid denna mängd var tal om någon "Fara för ett flertal människors hälsa". I domskälet fastställde de högsta schweiziska domarna bland annat: "Även Prof. Kind yttrade sig på liknande sätt år 1985. Han förklarade tydligt att "cannabisprodukter inte orsakar några kroppsliga skador, som ens kommer i närheten av den grad eller frekvens som nikotin." ³⁵
- Rökning är på inga vägar det enda möjliga sättet att konsumera cannabis. Det kan till exempel konsumeras i te eller bakelser. Men då upptagningen i tarmen är mindre effektiv än i lungorna skulle konsumenten behöva större mängder för detta. Detta blir genom förbudet inte bara dyrare, utan konsumenten löper också risk att åka på hårdare straff. Därför främjar tyvärr förbudet det ohälsosammaste sättet att konsumera cannabis på.
- Förbudet av till och med den medicinska användningen av cannabis har under lång tid förhindrat utvecklingen av snabbverkande, väl doserbara konsumtionsformer. Om cannabis inte skulle ha förbjudits skulle säkerligen säkrare alternativ som vaporizers, inhalatorer eller sprayer vara väl utbredda.

"Haschisch måste vara förbjudet även i fortsättningen för att skydda ungdomen"

Se "Förbudet förhindrar ungdomsskydd" (Sida 21).

" Vi får inte kapitulera inför drogmaffian "

Denna emotionella appell ignorerar verkligheten:

- Efterspaningen av handel på den svarta marknaden drabbar för närvarande små aktörer, det fåtal organiserade kriminella kommer polisen iallafall inte åt.
- En legalisering skulle inte vara någon kapitulation inför drogmaffian utan ett effektivt angrepp mot densamma. Drogmaffian är beroende av drogförbudet, eftersom de höga vinstmarginalerna endast är möjliga på en illegal svart marknad. Maffian säljer ju inte heller legala växter som tomat eller gurka. På en legal marknad med några få procents vinstmarginal skulle maffian kunde existera lika mycket som de amerikanska alkoholsmugglarna på den legala dryckesmarknaden efter upphävandet av alkoholförbudet. Öl bryggs och marknadsförs idag uteslutande av legala bryggerier.
- Om det fanns lagliga butiker skulle ingen längre gå till svarta marknaden för att handla, där man inte kan vara säker på vad det är man får.
- Så länge det finns en stor svart marknad där olika droger säljs bredvid varandra och den statliga drogpolitiken fortsatt icke är trovärdig genom den inkonsistenta klassificeringen av cannabis och alkohol, låter sig ungdomarna också lättare övertalas till att pröva på heroin.

"Internationella fördrag förbjuder en legalisering"

Nästan alla europeiska länder har undertecknat FN-konventionen från 1961, 1971 och 1988. I princip underkastar dessa konventioner cannabis samma begränsningar som morfin och heroin.. De förhindrar dock ej, som så ofta påstås, en legalisering av

³⁵ Den schweiziska förbundsdomstolens beslut från den 29.8.1991 (117 IV 314)
<http://www.cannabislegal.de/studien/sbg.htm>

cannabis. Konventionen från 1961 spelar därvid ingen roll, den från 1988 är mer problematisk. Den tvingar de stater som undertecknar den till att i lag förbjuda handel, införsel, odling och innehav. Vid innehav av eller odling för personligt bruk beror uppmaningen till förbud på författningsmässiga och grundläggande medborgarrättsliga villkor. Ett sådant villkor är relativitetsprincipen i grundlagen. Detta rättsliga läge skulle kunna möjliggöra straffrihet för innehav eller odling för eget bruk. För kommersiell odling och handel skulle en opportunitetslösning vara möjlig, det vill säga den verkställande makten skulle avstå från åtal om vissa förutsättningar (ungdomsskydd, ingen reklam, mängdbegränsning, ingen export osv.) uppfylls. Fördragen tillåter också länder som har undertecknat, att träda ur och att endast med vissa förbehåll träda in igen.

"Den nederländska drogpolitiken har misslyckats"

Vid sådana påståenden hänvisas ofta till att cannabisanvändandet ökade i Nederländerna under slutet av 80-talet, eller att landet skulle ha förfallit till en tummelplats för smugglare. Båda dessa påståenden bygger på en gnutta sanning, men missar målet:

- Cannabis avkriminaliserades redan 1976. Därför är det svårt att koppla detta till en ökning av konsumtionen över ett årtionde senare. Cannabiskonsumtionen ökade nämligen även i andra länder. I Tyskland har till exempel antalet cannabisfall mer än tredubblats de senaste 15 åren. Det har mer med hur den internationella ungdomskulturen utvecklas att göra, än med drogens legala status. Precis som innan konsumerar endast hälften så många nederländare från 12 år minst månatligen cannabis som amerikaner (2,5 procent resp. 5 procent). 33 procent av amerikanerna har prövat på cannabis men bara 15,6 procent av nederländerna. Andelen amerikaner som har erfarenhet av heroin är till och med fyra gånger högre (0,3 procent resp. 1,1 procent).³⁶
- En undersökning utförd av den nederländska Socialstyrelsen (Dutch Ministry of Health, Welfare and Sport - VMS) kom till slutsatsen, att ungdomar i Nederländerna knappt skiljer sig från ungdomar i andra länder gällande deras cannabiskonsumtion. Medan 13% av ungdomarna hade konsumerat cannabis i Nederländerna den senaste månaden, var siffrorna i England 24% och i USA 21%. Enligt European Monitoring Center for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA) i Lissabons statistik skiljer sig inte siffrorna i Frankrike och Spanien särskilt mycket, de nederländska ungdomarna ligger alltså med sitt cannabisbruk i det europeiska genomsnittet.
- Regelbundet cannabisbruk är mycket mer utbrett i Tyskland än i Nederländerna: Det bevisar två studier för de tyska respektive nederländska motsvarigheterna till socialstyrelsen. Medan bara 2,5 procent av nederländerna hade konsumerat cannabis,³⁷ var det i Tyskland 2,8 procent och i västra Tyskland hela 3,0 procent.³⁸
- Att illegala droger smugglas från Nederländerna till Tyskland och Frankrike har absolut ingenting med avkriminaliseringen av cannabis att göra, förutom innehav av upp till 5 gram kan man i Nederländerna precis som förr räkna med åtal. Det beror bland annat på att en stor del av godstrafiken som

³⁶ CDSP: <http://www.drugwarfacts.org/thenethe.htm>

³⁷ CEDRO: <http://www.cedro-uva.org/stats/national.97.html>

³⁸ IFT98: <http://www.sucht.de/fakten/konsumtrends.html>

kommer sjövägen till dessa länder går via Nederländerna, och att droghandlarna föredrar att gömma sina försändelser i den kommersiella godstrafiken. Rotterdam är den största hamnen i världen. Staden omsätter årligen mer frakt än Hongkong eller Singapore eller Hamburg, Antwerpen och Marseille tillsammans!

"Våra cannabislagar är inte för stränga"

I jämförelse med våra alkohollagar är de det i alla fall.

- För innehav av en "icke ringa mängd" cannabis är det minsta straffet 12 månaders fängelse. Denna "icke ringa mängd" lades av förbundsdomstolen i Karlsruhe fast till 7,5 gram THC, motsvarande 60-150 gram cannabis. Detta är bara en liten del av den teoretiska mängd som, om man tar den vid ett enda tillfälle, skulle vara dödlig. För införsel av en "icke ringa mängd" cannabis hotar ett lägsta straff på 2 års fängelse. Inte ens vid vållande till annans död finns det i lagen ett minsta straff. Det högsta straffet för handel är 15 år.
- Även innehav av småmängder eller odlandet av få växter för personligt bruk bestraffas rutinmässigt med böter på flera tusen Euro eller flera månaders fängelsestraff, såvida den "ringa mängden" på 3-30 gram inte överskrider eller om cannabisen konsumerats gemensamt i vänskapskretsen.
- Odling av 10 m² vallmo (ur vilken opium eller heroin kan utvinnas) är tillåten, odling av en enda hampaplanta är däremot straffbar. Såväl innehav av cannabisfrön som handel därmed är förbjuden, men vallmofrön är däremot lagliga. Skulle cannabis vara farligare än opium ?
- Medan man får köra bil med upp till 0,5 promille alkohol i blodet, kan man bli av med körkortet till och med om det kan visas att man konsumerat cannabis någon gång i det förflutna. Konsumtionen behöver inte ens ha något samband med ens bilkörande. Även som fotgängare eller i sitt eget hem kan ertappande med innehav av cannabis tvingas till att, på egen kostnad, bevisa sitt fullständiga oberoende av cannabis, annars förlorar de körkortet. Studier för trafikmyndigheterna i USA, Tyskland och Storbritannien såväl som australiensiska studier har gett, att alkohol försämrar förmågan att köra väsentligt mer än cannabis.³⁹ Därmed finns det ingen grund för strängare straff för cannabis.

"Innehav av små mängder är ju de facto redan avkriminaliserat"

- Även om förbundsförfattningsdomstolen i regelfall föreskrev ett inställande av väckande av åtal, måste enligt gällande rätt en förundersökning inledas vid misstanke om brott, oavsett hur liten cannabismängden är. Sådana förundersökningar är förbundna med avsevärda ingrepp i grundrättigheter, som till exempel hemmets okränkbarhet eller att man ska kunna tala i telefon eller skicka brev utan att någon avlyssnar en.
- En studie utförd av "die kriminologische Zentralstelle, Wiesbaden e.V." jämförde rättspraxisen vid straffbeläggning av drogkonsumenter i ett flertal förbundsstater under åren 1994 och 1995. Det visade sig finnas häpnadsväckande skillnader. Detta helt i motsats till förbundsförfattningsdomstolens cannabisbestämmelse från 1994, att

³⁹ <http://www.cannabislegal.de/studien/fahren.htm>

lagstiftaren måste säkerställa en ”väsentligen enhetlig” praxis. Medan upp till 92 procent av fallen av innehav eller förvärv utan handel ställdes in utan straff i norra Tyskland, var det i södra Tyskland 20-30 procent och i östra Tyskland 10 procent. Här bryts grundrätten till lika behandling inför lagen.

- Fortfarande 7 år efter cannabisbeslutet i Karlsruhe varierar definitionen av ringa mängd avsevärt från förbundsstat till förbundsstat, från cirka 3 till 30 gram.
- Vid odling för personligt bruk, då det av Förbundsöverdomstolen anmärkta främjandet av den svarta marknaden bortfaller, överskrids för det mesta den ringa mängden, eftersom man i detta läge inte köper nytt varje vecka eller månad utan man producerar ett förråd som ska räcka till nästa skörd.
- Redan odlandet av 5-10 växter för personligt bruk räcker för att räknas som tidigare straffad (minsta straff 90 dagsböter). Överskrids den så kallade ”icke ringa mängden” (från 7,5 gram THC) påtagligt, eller om cannabisen konsumeras gemensamt, till exempel med frun, då hotar till och med ett minsta straff på ett år.
- I flera fall drogs körkortet in istället för straffrättsliga sanktioner, även om det inte fanns något samband med trafiken. Här skapas inte bara utan anledning problem utan jobbmöjligheter förintas också.

"Pårökta bilister skulle orsaka fler olyckor"

Detta argument antar under tystnad att konsumtionen skulle öka vid en legalisering.. Detta finns det ingenting som tyder på. Dessutom är att betänka:

- Körförbudet och innehavsförbudet är två olika problem. Ingen vill legalisera bilkörning under akut cannabispåverkan. Den som vill behålla cannabisförbudet med ovanstående motivering, skulle för att vara konsekvent också behöva kräva ett generellt alkoholförbud.
- Talrika studier bevisar, att alkohol utgör en mycket större risk i trafiken. Studier, som kommit fram till denna slutsats, har framtagits bland annat för det amerikanska transportministeriet, det tyska förbundstrafikministeriet och det brittiska trafikministeriet.⁴⁰
- Vid dödsolyckor, där endast THC (Cannabis) hittades, är enligt en australiensisk studie sannolikheten att personen orsakade olyckan *mindre* än hos drogfria förölyckade i trafiken (faktor 0,6). Vad gäller alkohol är sannolikhet däremot 6,8 gånger högre än hos nyktra bilister.⁴¹
- Cannabiskonsumenter åker redan nu bil, delvis även under cannabispåverkan. Det handlar här inte om något nytt problem som skapas. Det kan däremot vara så, att statens förlust av trovärdighet genom totalförbudet av cannabis undergräver den avskräckande verkan av andra regler, som till exempel nykterhetslagen.

"Vi behöver ingen legalisering, vi behöver hårdare straff"

Den som argumenterar på detta vis ignorerar, att denna politik redan misslyckats i andra länder:

⁴⁰ <http://www.cannabislegal.de/studien/fahren.htm>

⁴¹ <http://www.raru.adelaide.edu.au/T95/paper/s16p6.html>

- Kommunistiska stater som Kina eller DDR, som knappt deltog i världshandeln, är de enda förebilder som kan föras fram. Inte en enda demokratisk stat har någonsin kunnat få ett slut på konsumtionen av illegala droger genom hårdare straff.
- Allt som föreslås vad gäller hårdare straff ("livstid för langare") har redan prövats i andra länder och misslyckats. USA har 5% av världsbefolkningen, men 25% av fängelsekunderna världen över. Trots detta har kokainpriset minskat till hälften de senaste 15 åren och heroin är 40% billigare än för 10 år sedan.⁴² Över 80% av de som går i High School anger i USA, att det antingen är "lätt" eller "mycket lätt" att få tag på cannabis. 18 miljoner människor använder där cannabis, en högre andel än i något annat land på jorden, inkluderat Nederländerna.
- Fängelse kostar per person ca. 75 € per dag, över 25.000 € per år. Om varje cannabiskonsument som anmäls skulle skickas i fängelse i ett år skulle detta kosta staten 3,25 Milliarder € per år. Det faktiska antalet konsumenter uppskattas till 20 gånger fler än anmälningarna.

"Ingen behöver cannabis"

Det är både irrelevant och felaktigt.

- Patienter behöver medicin. I USA får 7 patienter 300 marijuana-jointar av staten varje månad. Cannabis var fram till 1958 även i Tyskland ett läkemedel. Det är prisvärt och har ett flertal användningsmöjligheter: Chemoterapi, smärtlindring, grön starr, multipel skleros, osv.
- Att enbart grunda förbud av njutningsmöjligheter på argument som att "ingen behöver det" skulle kunna leda till förhållanden som i Afghanistan, där TV, musikinstrument och dans är förbjudet.
- Villkorliga förbud är inte förenliga med grunderna i den frihetliga rättsstaten. Skyddet av människors privatsfär är författningsmässigt mycket viktig. I en frihetlig rättsstat kan staten endast inskränka enskilda människors friheter för att skydda andra människors rättigheter.

"Den som engagerar sig i en cannabislegalisering röker det säkert själv"

Detta argument är osakligt och skall bara distrahera från den egna bristen på argument. Inte alla som vill tillåta att homosexuella skall få gifta sig, är homosexuell. Inte alla som är för jämställdhet, är kvinna. Inte alla som är emot våld mot invandrare är en invandrare. Inte alla som är emot kriminalisering av cannabiskonsumenter, brukar det själv, eller förespråkar konsumtionen. Den som använder ett sådant pseudoargument måste ställa sig frågan om han verkligen inte har några andra argument.

---

⁴² The Economist, 26.07.2001: <http://www.mapinc.org/drugnews/v01.n1358.a08.html>

Argument som talar för en reform:

Kriminalisering skadar samhället

Vid framtvingandet av cannabisförbudet förvärras negativa effekter och tusentals sådana tillfogas. Staten skapar, att addera till eventuella negativa effekter av själva cannabisbruket, problem i människors liv:

- År 2000 gjordes 131.662 anmälningar i Tyskland angående cannabis. Vi har bara ett begränsat antal poliser, allmänna åklagare och domare. De är helt klart överbelastade. Var och en av dessa 131.662 anmälningar håller minst en polis och en åklagare från att hjälpa till med att lösa andra brott.
- Varje person som sitter i fängelse på grund av cannabisinnehav, odling eller handel kostar enbart i fängelsekostnader 75 € per dag, utan att kostnader för förundersökningen och den rättsliga processen räknats med. Det är drygt 25.000 € per person och år som måste sparas in på skolor, sjukhus, fritidslokaler och andra sociala uppgifter.
- Arbetslösa människor som förlorar sitt jobb på grund av häktning, blir ofta socialfall. De kan inte längre betala skatt och kostar istället kommunerna tusentals Euro i socialhjälp.

Målet med förbudet är utopiskt

Inget endaste land på jorden har hittills lyckats gallra bort cannabisbruket. Varför skulle det vara annorlunda för just oss?

- Hasch förbjöds i Egypten 1896. Handeln bestraffas idag med upp till 25 års fängelse. Trots det finns där nu 1,5 miljoner konsumenter.
- Cannabisförbudet offentliggjordes i USA redan för 64 år sedan. För odling och försäljning kan man få livslånga straff. Trots det finns det där idag fler cannabiskonsumenter än någonsin. 76 miljoner amerikaner har erfarenhet av cannabis, 18 miljoner konsumerade föregående år och 9 miljoner föregående månad.
- Redan på 80-talet, när järnridån fortfarande fanns och gränserna mellan EU-stater ännu inte var öppna, var det omöjligt att stoppa cannabissmugglingen. Idag är det ännu mycket svårare att stoppa tillförseln.

Den amerikanska alkoholprohibitionen misslyckades även den

Mellan 1919 och 1933 var framställning och försäljning av alkoholhaltiga drycker förbjuden i USA. Avhållsamhetsorganisationer hade kämpat för ett sådant förbud under flera decennier. Istället för att utrota alkoholmissbruket ledde det ”ädla experimentet”, som förespråkarna kallade det, till kaotiska förhållanden med en svart marknad styrd av kriminella.

Alkoholförbudet hindrade ingen från att dricka. Det ersatte endast bra öl och gott vin med dålig sprit. Det ledde till flera träsprit- och finkelförgiftningar från industrialalkohol och svartbrännare.

Efter det att legala krogar hade fått avbryta sin försäljning under förbudets första år, blev illegal handel snart så profitabel, att alltfler illegala krogar sköt upp ur marken under de följande åren. Ofta i stadsdelar, där det förut inte funnits några krogar. Dessas leveranser kontrollerades i huvudsak av kriminella gäng. Den mest kända ledaren av dessa gangsters var Al Capone. Det var först med alkoholförbudet den sicilianska maffian blev den styrande makten i Amerikas undre värld. Mutor och

skrämsel av politiker, poliser och rättsliga vittnen blev vardag. Ligor möttes i skottdramor mitt på ljusa dagen för att säkra sina marknader. Det var framförallt de eskalerande våldsbrotten som fick alltfler medborgare att vända sig mot prohibitionslagen.

1931 studerade en statlig kommission hela problemet och kom till en nedgörande slutsats. Den rekommenderade förvisso inget avskaffande av alkoholförbudet utan en reform, men den allmänna opinionen hade bytt sida. Eftersom endast ett fåtal politiker engagerade sig i avskaffandet av alkoholförbudet, organiserade en grupp jurister en kampanj för avskaffandet av författningstillägget med vars hjälp alkohol hade förbjudits. I december 1933 avskaffades lagen och alkohol blev återigen lagligt. Efter upphävandet av lagen som hade lett till den svarta alkoholmarknaden föll antalet mord i Amerika år för år, i 12 år.

Cannabisförbudet främjar brott

Förföljelse av staten gör det svårare för nya personer att träda in i cannabismarknaden, vilket piskar upp priserna. Det garanterar kriminella, som framgångsrikt håller på med smuggling och försäljning, höga skattefria vinstmarginaler och förhindrar samtidigt en effektiv brottsbekämpning.

- På den tiden då cannabis fortfarande var lagligt kostade det inte mer än te eller kökskryddor. Idag är det ungefär hälften så dyrt som guld, även om framställningskostnaderna knappt har förändrats. Förbudet fungerar oavsiktligt som statlig subvention av kriminella. Vinsterna från droghandeln ”tvättas” i legala företag och undergräver det legala näringslivet.
- Förbudet av hampfrön och bestraffning av odling för eget bruk främjar istället efterfrågan på den okontrollerade svarta marknaden, där även tunga droger erbjuds.
- Genom att efterfölja miljontals annars rättskaffens medborgare måste staten bry sig mindre om att efterspana riktiga brottslingar. Samtidigt är miljoner människor rädda för att samarbeta med polisen, eftersom de själva är rädda för att kriminaliseras av dem. Det försvårar genomdrivandet av lagar för polisen. Andelen övriga brott som löses minskar och deras antal ökar därmed.

Förbudet förhindrar ungdomsskydd

Förbundscentralen för hälsoupplysning⁴³ studie ”Ungdomar i Tysklands drogaffinitet 2001” visar på, att 26 procent av 12- till 25-åringarna prövat cannabis någon gång eller nyttjat det mer eller mindre ofta och att 45 procent kanske skulle pröva på det någon gång.⁴⁴ Excessiv cannabiskonsumtion, som kan skada prestationerna i skolan, är inte helt ovanlig. Cannabisförbudet, vars viktigaste uppgift skall vara att skydda ungdomen, misslyckas här fullständigt. På den okontrollerade svarta marknaden existerar i dagläget överhuvud taget inget ungdomsskydd. De flesta konsumenter köper av andra konsumenter i sin bekantskapskrets, ingen kräver att få se leg för att kontrollera åldern. Enbart en legal försäljare, till exempel en apotekare, som kan förlora sitt tillstånd om han bryter mot försäljningsbestämmelser, har ett finansiellt intresse av att inte sälja några rusmedel till minderåriga. Om konsumenter från 18 år skulle kunna köpa cannabis från legala källor, skulle de flesta aktörer på den svarta

⁴³ Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung

⁴⁴ <http://www.bzga.de/studien/daten/stud.htm>

marknaden försvinna på grund av utebliven efterfrågan, vilket i sin tur skulle minska tillgången på cannabis för ungdomar.

Ett totalförbud till och med för vuxna är inget bra medel för ungdomsskydd. Antalet minderåriga som blir åtalade av polisen för cannabisinnehav har ökat dramatiskt de senaste åren. 1992 var det fortfarande bara 766 ungdomar mellan 14 och 16 och 2621 ungdomar mellan 16 och 18, men 1999 råkade enligt Förbundskriminalförvaltningen 6 458 ungdomar mellan 14 och 16 och 13 743 ungdomar mellan 16 och 18 ut för detta öde. Ökning på bara sju år: +743 procent resp. +424 procent! Straffrättslig efterspaning av konsumenter förstorar bara problemet. Likaså är undervisningsspärr och avstängning från skola varken genomtänka pedagogiska medel för den berörda, inte heller kommer de visa någon effekt på andra eftersom beslutet är orättvist. Sådana åtgärder förstorar bara problemen..

Det som är förbjudet kan inte beskattas

Alkohol och tobak ger årligen miljarder i intäkter till staten, för att jämna ut de följdskostnader som orsakas samhället genom konsumtionsbetingade skador. Skulle cannabis legaliseras skulle det kunna ge inkomster av jämförbar storlek.

- Cannabiskonsumenter betalar för närvarande vid inköp inte ens moms. Svarthandlare betalar inte en cent inkomstskatt. Cannabis är idag helt och hållet skattefritt.
- Cannabis är som växt lika billig att odla som te eller kökskryddor. Men det säljs för ca. 5 000 € per kilo. Skillnaden hamnar i svarthandlars och kriminellas fickor. Om cannabis vore legalt igen skulle finansministern istället kunna räcka ut handen.
- Skattningar över de då i Tyskland möjliga intäkterna varierar mellan 500 miljoner och över 3,5 miljarder € per år.
- En av det brittiska underhusets "Commons Library" studier från den 3 augusti 2000⁴⁵ uppskattar den genom förbudet förlorade cannabisskatten till ca. 790 miljoner pund (1,3 miljarder €) per år. Tillsammans med kostnaderna för det försökta genomdrivandet av förbudet fördubblar sig beloppet enligt denna studie till nästan 2,3 miljarder € per år. Tyskland har ungefär en tredjedel fler invånare än Storbritannien.
- Idag står land, stater och kommuner totalt bara 30-40 miljoner € per år till förfogande vid förebyggande av beroende av alkohol, nikotin, cannabis, mediciner och andra droger.⁴⁶ Vid en försiktig uppskattning med en cannabisförsäljning på 500 miljoner € per år skulle enbart momsen inbringa 80 miljoner € till staten per år, tillräckligt för att trefaldiga medlen för beroendeförebyggande utan att belasta ickekonsumenter!

Cannabisförbudet är baserat på antaganden och osanningar

Motiveringen för cannabisförbudet har ändrats ett flertal gånger. Inga av de ursprungligen framlagda skälen stämde överens med verkligheten.⁴⁷

- Då man tog beslut om de första förbuden av cannabis, var det ännu inget tal om att cannabis skulle leda till heroin eller avsaknad av motivation. Faktiskt började man använda sig av dessa argument först efter det att vetenskapsmän visat att de ursprungliga anledningarna var felaktiga.

⁴⁵ vgl. <http://www.cannabislegal.de/studien/ukcomlib0074.htm>

⁴⁶ DHS Jahrbuch Sucht 2000, vgl. http://www.hls-ksh.de/Fachforum/Statistik/hauptteil_statistik.html

⁴⁷ vgl. <http://www.cannabislegal.de/cannabisinfo/verbot.htm>

- Egypten och Sydafrika motiverade 1923-1925 ett krav på likställande av cannabis och opium framförallt med påståendet, att cannabis skulle göra sina konsumenter galna. Det utfördes då inga vetenskapliga studier för att bevisa detta påstående. Senast under slutet av 40-talet förstod man, att det vid "Reefer Madness" resp. "Cannabispsykos", i de fall då citaten överhuvudtaget var autentiska, hade handlat om helt vanliga fall av schizofreni. Ett kausalt samband mellan cannabiskonsumtion och schizofreni utesluts idag i allmänhet av medicinska experter.
- I USA och några andra länder användes som motivering för förbudet i en hysterisk kampanj att cannabis leder till brott, särskilt till grymma brott som mord. Cannabis var en "mördört" och "Djävulens ogräs ". När detta ohållbara påstående stötte på alltmer motstånd i fackvärlden efter andra världskriget, ersatte man det med motsatsen, att cannabis gör en trög och passiv, utan att gå in på den uppenbara motsägelsen mellan de båda påståendena.

Cannabisförbudet är inte rationellt motiverat

Före cannabisförbudet på opiumkonferensen i Genf 1925 samlades inte en enda vetenskaplig studie om följderna av cannabisbruk in. Påståendena med vilka cannabis förbjöds på den tiden, var osanna och vederlades senare. Varje större undersökning om cannabis de senaste 100 åren har uttalat sig emot en kriminalisering av konsumenterna (här är bara ett mindre urval av dem):

- Indiska Hampdrogkommissionen (1894).
- Panamakanalstudien av Amerikanska militären (1916-29)
- LaGuardia-kommissionen i New York (1944)
- Baroness Wootton-rapporten (Storbritannien, 1968)⁴⁸
- Ledainkommissionen (Kanada, 1972)⁴⁹
- Shaferkommissionen (USA, 1972)⁵⁰
- Baan-rapporten (Nederländerna, 1972)
- Schweiziska kommissionen för drogfrågors cannabisredogörelse (Schweiz, 1999)⁵¹
- Police Foundations rapport (Storbritannien, 2000)⁵²
- Ganjakommissionens rapport (Jamaika, 2001)⁵³

Alla dessa studier uttalar sig emot ett förbud respektive för en cannabisavkriminalisering. Faktum är att inte en enda regeringskommission i hela världen under loppet av mer än ett århundrade, som undersökt problemet grundligt inte kommit fram till samma slutsats. Förbudet finns alltså grundlöst fortfarande kvar, även om de ursprungliga anledningarna till förbudet motbevisats, och det även av talrika, av regeringar världen över tillsatta kommissioner.

Förbudet främjar tunga droger

I länder, där cannabisbrott bestraffas särskilt strängt, till exempel i Sverige och Japan, finns det betydligt större problem med sniffande av lösningsmedel (som leder till hjärnskador) och med metamfetamin. Om staten inte gör någon skillnad mellan olika droger, då vänder sig ungdomarna istället för till cannabis i större utsträckning till

⁴⁸ <http://www.druglibrary.org/schaffer/library/studies/wootton/wootmenu.htm>

⁴⁹ Ledain-Kommission: <http://www.druglibrary.org/schaffer/Library/studies/ledain/ldctoc.html>

⁵⁰ Shafer-Kommission: <http://www.druglibrary.org/schaffer/Library/studies/nc/ncmenu.htm>

⁵¹ Cannabisbericht der Eidgenössischen Kommission für Drogenfragen
<http://www.admin.ch/bag/sucht/drog-pol/drogen/d/revbetmg/cannabisd.htm>

⁵² Police Foundation of the United Kingdom, "Drugs and the Law: Report of the Independent Inquiry into the Misuse of Drugs Act of 1971", 4. April 2000, <http://www.cannabislegal.de/studien/policefoundation.htm>

⁵³ <http://www.cannabislegal.de/international/jm.htm>

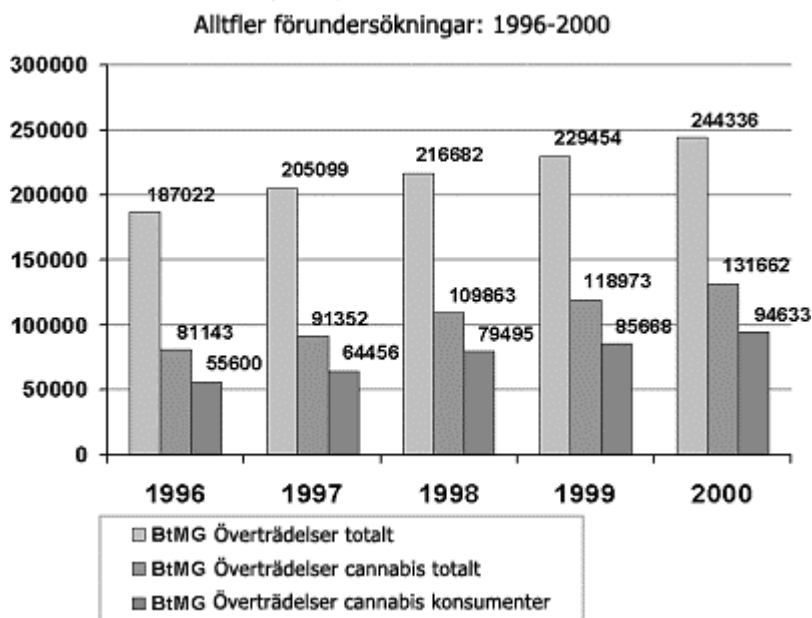
andra droger, som är svårare att kontrollera, som till exempel lösningsmedel eller nattskuggeväxter (änglatrumpet, datura) eller till syntetiska droger. Ju strängare även cannabis bestraffas, desto intressantare är det för svarthandlarna att istället sälja syntetiska droger som heroin och amfetamin, som har större vinstmarginal per gram och är lättare att smuggla.

Förbudet förhindrar social kontroll

Den som dricker alkohol för första gången, vet fortfarande inte hur mycket som är för mycket och vad som händer om man dricker för mycket. Hur man hanterar det måste man först lära sig. Då kan det vara bra för oerfarna konsumenter att få ta del av vuxnas råd och erfarenheter. Med cannabis skulle det vara precis likadant, om inte förbudet fanns. När redan innehav är förbjudet, då sker bruket ofta i hemlighet, där ingen kan betrakta hur förnuftigt eller oförnuftigt det brukas. Knappt någon talar öppet om egna erfarenheter, när det innebär att man måste medge att man är en lagbrytare. Förbudet förhindrar ärliga samtal med föräldrar och lärare. När mer än en tredjedel (38 procent) av 18-24-åringarna redan har prövat på cannabis, räcker uppenbarligen avhållsamhetspredikan inte längre till. Det måste också finnas information om riskabla och mindre riskabla konsumtionsformer och användningsmönster. Uteblir denna information och samtal, då måste ungdomarna, istället för att lära sig av de vuxnas erfarenheter, lära sig av sina egna misstag, ibland med tragiska konsekvenser (till exempel trafikolyckor, problem med tunga droger, se sida 30).

Fakta och siffror om cannabisförbudet

(BtMG = Betäubungsmittelgesetz ≈ bedövningsmedelslagen [narkotikalagstiftningen])

Cannabisprevalens i Tyskland och i Nederländerna

	Västra 1997	Östra 1997	NL 1997	Västra 2000	Östra 2000
Livstid	13,4 %	4,2 %	15,6 %	21,4 %	10,8 %
12 månader	4,5 %	2,3 %	4,5 %	6,2 %	4,9 %
30 dagar	3,0 %	1,7 %	2,5 %	3,4 %	2,5 %

Tyskland 1997: Kraus, Bauernfeind: Repräsentativerhebungen zum Gebrauch psychoaktiver Substanzen bei Erwachsenen in Deutschland 1997;
 Tyskland 2000: Kraus, Augustin: Repräsentativerhebungen zum Gebrauch psychoaktiver Substanzen bei Erwachsenen in Deutschland 2000;
 Nederländerna 1997: Abraham, Cohen, van Til, Winter: "Licit and Illicit Drug Use in the Netherlands"

"I grunden enhetlig" rättspraxis?

Ej enhetlig tillämpningspraxis av §31a BtMG

Andel enligt §31a avs.1 bedövningsmedelslagen nedlagda förundersökningar av de brottsmisstänkta vid allmänna överträdelser enligt §29 BtMG

1995:	§29 BtMG	§31a avs.1	Nedläggningsgrad
Schleswig-Holstein	1863	1716	92,1 %
Bremen	1690	1363	80,7 %
Hamburg	4609	2987	64,8 %
Nordrhein-Westfalen	21433	10406	48,6 %
Hessen	7241	3429	47,4 %
Niedersachsen	7462	3323	44,5 %
Saarland	1173	472	40,2 %
Berlin	4572	1705	37,3 %
Rheinland-Pfalz	4391	1594	36,3 %
Baden-Württemberg	13164	3846	29,2 %
Bayern	14465	2752	19,0 %
Brandenburg	720	86	11,9 %
Sachsen	790	80	10,1 %
Sachsen-Anhalt	551	55	10,0 %

Siffror om §29 BMG och §31a avs.1 enligt:

Susanne Aulinger: "Rechtsgleichheit und Rechtswirklichkeit bei der Strafverfolgung von Drogenkonsumenten" , Sida 171,
Bundesministerium für Gesundheit, 1997, ISBN: 3-7890-5116-0, DM
78,00 / € 39,88

Cannabisfall 1984-2000

Tabell 2: Upptäckta delikt efter typ av brott - tidsperiod (BKS)

År	Allmänna överträdelser	Handel och Smuggel	Import av "icke ringa mängd"	Summa
1984	25.550	13.965	n/a	39.515
1985	25.712	14.224	n/a	39.936
1986	29.349	15.552	n/a	44.901
1987	29.568	15.447	932	45.947
1988	31.582	15.473	893	47.948
1989	33.251	15.726	857	49.834
1990	34.811	16.759	1.063	52.633
1991 (*)	33.892	16.375	1.342	51.609
1992	32.279	14.507	1.481	48.267
1993	34.752	13.261	1.662	49.675
1994	40.853	16.144	1.788	58.785
1995	49.070	19.083	2.308	70.461
1996	55.600	23.021	2.522	81.143
1997	64.456	24.221	2.675	91.352
1998	79.495	27.188	3.180	109.863
1999	85.668	29.776	3.529	118.973
2000	94.633	33.194	3.835	131.662

*) På grund av förändringen i det statistiska urvalet är uppgifterna efter 1991 enbart delvis jämförbara med de från föregående år. I uppgifterna för 1991 ingår delikt från de gamla förbundsstaterna inklusive hela Berlin; i uppgifterna från och med 1992 är registrerade delikt från alla förbundsstater medräknade.

Mängd beslagtagn cannabis

Beslagtagn cannabis enligt BtMG i förbundsrepubliken Tyskland - tidsperiod (FDR)

http://www.bka.de/lageberichte/rg/1999/tab_14.html

(Cannabisört skiljdes ej från cannabisråda fram till 1980)

År	Cannabisråda och Cannabisört
1962	5,487 kg
1963	38,159 kg
1964	40,164 kg
1965	45,404 kg
1966	134,879 kg
1967	167,220 kg
1968	380,924 kg
1969	2.278,170 kg
1970	4.331,967 kg
1971	6.669,515 kg
1972	6.114,356 kg
1973	4.731,942 kg
1974	3.913,035 kg
1975	6.627,813 kg
1976	5.325,938 kg
1977	9.821,682 kg
1978	4.723,517 kg
1979	6.407,226 kg
1980	3.200,224 kg

År	Cannabisråda (Haschisch)	Cannabisört (Marijuana)
1981	4.825,510 kg	1.837,988 kg
1982	2.407,306 kg	748,305 kg
1983	3.326,570 kg	1.256,326 kg
1984	2.709,159 kg	2.922,406 kg
1985	9.150,670 kg	2.347,367 kg
1986	2.309,098 kg	365,587 kg
1987	2.604,319 kg	393,452 kg
1988	2.476,372 kg	8.873,785 kg
1989	11.641,225 kg	432,037 kg
1990	4.655,351 kg	8,985 kg
1991 (*)	10.878,058 kg	1.465,567 kg
1992	3.201,352 kg	8.964,919 kg
1993	4.245,363 kg	7.107,472 kg
1994	4.032,954 kg	21.659,765 kg
1995	3.809,261 kg	10.436,227 kg
1996	3.246,536 kg	6.108,577 kg
1997	7.327,560 kg	4.167,282 kg
1998	6.109,549 kg	14.897,189 kg
1999	4.885,549 kg	15.021,751 kg

*) På grund av förändringen i det statistiska urvalet är uppgifterna efter 1991 enbart delvis jämförbara med de från föregående år. I uppgifterna för 1991 ingår delikt från de gamla förbundsstaterna inklusive hela Berlin; i uppgifterna från och med 1992 är registrerade delikt från alla förbundsstater medräknade.

Drogdödlighet per miljon invånare (EMCDDA)

Table 6b. Number of drug-related deaths according to ICD-9 codes 304, E850- E858, E980.0-E980.5 : rates per million inhabitants.

Note 1: the data have not yet been extracted in the same way in each country. Note 2: the selection of ICD codes is still under discussion. Unusual high rates, such as in Finland, may be explained by the inclusion of drugs that are not commonly known as drugs of abuse, or by abuse of prescription drugs, such as benzodiazepines, in a typical elderly (female) population.

	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	pop*
Austria	8	5	8	10	8	8	11	18	23	25	25	26	7.9
Belgium	8	10	9	11	10	10	14	14					10.1
Germany						17	25	25	21	21	20	22	81.1
Greece	2	2	2	3	6	5	7	10	6	15	21		10.4
Italy	8	7	9	12	16	25	36	37					57.1
Ireland	8	4	3	7	7	5	6	7	12	12	22		3.6
Netherlands	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	3		15.4
Sweden	11	11	17	18	16	18	19	19	21	20	24		8.8

* Population (x million).

Data from Annual Report, 1997. Not controlled for annual changes in population size.

[http://www.emcdda.org/multimedia/project_reports/\(4\)-CT1.pdf](http://www.emcdda.org/multimedia/project_reports/(4)-CT1.pdf)

Reform av cannabispolitiken

"Ett frisläppande av haschet kommer inte att ske med oss vid makten", så eller liknande hör man politiker säga om igen, särskilt de från CDU/CSU. Med begreppet "frisläppande" suggereras, att cannabis nuförtiden skulle kontrolleras strängt: Enligt bedövningsmedelslagen är innehav enbart tillåtet med särskilt tillstånd och enbart för vetenskapliga eller andra mål av allmänt intresse.

Denna kontrollfunktion är dock blott en juridisk fiktion: Den praktiska erfarenheten från mer än tre decennier bevisar, att det överhuvudtaget inte går att förhindra bruket med lagens hjälp. Faktum är att det finns 3 miljoner nuvarande konsumenter, av vilka inte en enda har något statligt tillstånd. Cannabis är den tredje mest brukade psykoaktiva drogen i Tyskland, efter alkohol och nikotin. Var fjärde tysk ungdom har redan provat på det. Om cannabisconsumenterna skulle ha ett eget parti skulle det vara det tredje största i förbundsdagen.

För överträdelse hotar lagstiftaren vid cannabis såväl som vid heroin med 5 års fängelse, alltså samma högsta straff som vid vållande till annans död! Det är inte rimligt. Förbudet befinner sig mycket nära gränsen till författningsvidrighet, vilket redan beslutet i Karlsruhe från 1994 visade. Inte heller möjligheten till straffritt nedläggande av förundersökning enligt § 31a BtMG är någon lösning av det problemet, bland annat därför att det handlar om en kanbestämmelse som inte har någon rikstäckande genomdrivningspraxis. Enbart en lagändring kan äntligen skapa klara förhållanden igen.

Vad finns det för olika reformmodeller? I Nederländerna slutade man bestraffa innehav av små mängder cannabis redan 1976. Även Belgien och Schweiz har sedan dess beslutat att inte längre beivra innehav, förvärv eller odling för privat bruk av vuxna människor. Följande definitioner bringar förhoppningsvis lite mer klarhet:

1. **Avkriminalisering av konsumenterna:** Befria förberedelsehandlingar för konsumtion (innehav, förvärv, personlig odling) från straffrättslig beivran. För detta finns det flera varianter:
  - Nedgradering till ordningsvidrighet (Böter som vid felparkering, som i Oregon, Kalifornien, Sydafrika, osv.)
  - Bedömningsprincip för polis och åklagarmyndighet (som i NL)
  - Explicit straffrihet (inte heller böter; som planerat i Schweiz och Belgien)
2. **Avkriminalisering av bruk och handel (de facto-legalisering)**
  - Innefattar avkriminalisering av konsumenterna, men även:
    - Småhandel (evtl. även kommersiell odling) tolereras, förblir dock straffbar och åtal väcks om vissa villkor ej uppfylls. Man håller då fast vid förbudet främst på grund av konventionen från 1988. I NL är småhandel de facto legaliserad, men inte odling. I Schweiz skall dock även odling tolereras. I Belgien tolereras varken (kommersiell) odling eller handel, därför handlar det bara om en ren konsumentavkriminalisering.
3. **Legalisering**
  - Kommersiell odling och handel är inte längre straffbar, kräver dock möjligtvis godkännande som i regel delas ut (motsvarande utskänkningstillstånd). Enbart denna lösning möjliggör en särskild cannabisbetskatt.

Det är dags att få ett slut på den, trots förbunds-författningsdomstolsbeslutet, kvarvarande kriminaliseringen av cannabisconsumenterna, särskilt i södra och östra Tyskland, samt att ta tillbaka den i nuläget diskriminerande körkortsbestämmelsen. SPD kan därvid knyta an till sitt avkriminaliseringsutkast (trycksak 13/6534⁵⁴ från den 11.12.1996).

⁵⁴ <http://www.cannabislegal.de/politik/spd-btmg96.htm>

1. Vad gäller körkortsrätten måste gränsvärden för blodprov utarbetas, som kan skilja mellan akut drogpåverkan och dagar tillbakaliggande konsumtion. Förslag från experter finns sedan år tillbaka. Därmed skulle å ena sidan hänsyn tas till trafiksäkerheten, å andra sidan skulle orättvisor undvikas.
2. Förvärv, innehav och odling av små mängder cannabis för personligt bruk bör göras straffritt för vuxna, som SPD krävde redan 1996. Det skulle avbelasta polisen och den rättskipande myndigheten med 95.000 fall per år och öka deras effektivitet vid bekämpning av andra brott.
3. Belgien och Schweiz vill tillåta odling av små mängder för eget bruk. En användbar modell för straffritt odlade för eget bruk skulle kunna reducera efterfrågan på den svarta marknaden och skapa en bättre delning av marknaden än vad som är möjligt genom förbudet. Vid odling för personligt bruk är en annan gränsmängd ändamålsenligare än den som föreslås i SPD-utkastet från 1996. Enligt artikel 28 avsn. 2 i enhetsöverenskommelsen⁵⁵ från 1961⁵⁶ faller cannabis för trädgårdsodlingsändamål inte under narkotikaöverenskommelsens begränsningar. Detta avsnitt tas det hittills ingen hänsyn till i bedövningsmedelslagen. Lagstiftaren borde för vuxna undanta odling och innehav av en ytmässigt, antalsmässigt eller viktmässigt begränsad mängd cannabisplantor från BtMG, så länge ingen export, ingen handel och inget överlämnande äger rum.
4. Hampfröförbudet bör tas tillbaka.
5. Förbundsregeringen bör se efter möjligheter att inrätta ett statligt kontrollerat cannabisförsäljningssystem för vuxna, med målet att skapa en gräns mellan tunga och lätta droger på marknaden, ålderskontroll, och möjliggöra för statliga inkomster motsvarande öl-, brännvins- och tobakskatten (cannabismonopol). Detta system skulle beröva kriminella från inkomstkällor och ytterligare avbelasta polisen för andra uppgifter. Intäkterna från cannabisförsäljningen bör framförallt användas till förbättrad drogprevention och ungdomsprogram.

Dessa reformer bör det noggrant sättas igång med. Vi behöver framförallt en offentlig debatt på detta tema. En beredskap för reformer existerar i ett brett politiskt spektrum. I Schweiz är nu till och med kristdemokraterna⁵⁷ för en avkriminalisering. En sådan ny konsensus kan på längre sikt också nås i Tyskland. Vi kämpar för att – mer än 7 år efter domen i Karlsruhe – snart också Tyskland liksom Nederländerna, Belgien och Schweiz skall våga ta steget mot mer tolerans, rättvisa och förnuft inom drogpolitiken.

Joe Wein

Verein für Drogenpolitik e.V.

---

⁵⁵ Einheitsübereinkommens

⁵⁶ http://www.incb.org/e/conv/1961/articles_II.htm#28

⁵⁷ <http://www.cannabislegal.de/politik/ch/cvp.htm>

De politiska partiernas kontaktpersoner

Marion Caspers-Merk (förbundsregeringens drogombud, SPD)
marion.caspers-merk@bundestag.de

Hubert Hüppe (drogpolitisk talman för CDU/CSU)
hubert.hueppe@bundestag.de

Ulla Jelpke (drogpolitisk talman för PDS)
ulla.jelpke@bundestag.de

Sabine Leutheusser-Schnarrenberger (drogpolitisk talman för FDP)
sabine.leutheusser-schnarrenberger@bundestag.de

Christa Nickels (drogpolitisk talman, Bündnis 90/Die Grünen)
christa.nickels@bundestag.de

Dr. Hansjörg Schäfer (drogpolitisk kommentator för SPD i parlamentet)
hansjoerg.schaefer@bundestag.de

Ulla Schmidt (Förbundsdagshälsominister, SPD)
ursula.schmidt@bundestag.de

Regina Schmidt-Zadel (hälsopolitisk talman för SPD)
regina.schmidt-zadel@bundestag.de

Cannabiskampanjens donationskonton

Verein für Drogenpolitik e.V.
Postbank Karlsruhe
BLZ: 660 100 75, Kto.-Nr.: 611 600 758
<http://www.drogenpolitik.org>

akzept e.V. Bundesverband
SEB Münster
BLZ: 400 101 11, Kto.-Nr.: 152 8704 001
<http://www.akzept.org>

Verein für Drogenpolitik e.V.

VfD är en förening som organiserar drogpolitiskt intresserade individer, vetenskapsmän och grupper över hela landet.

Huvuduppgiften är att ge den drogpolitiska diskussionen en plats och bära över gemensamma föreställningar och impulser till den politiska diskursen.

Till våra krav hör en legalisering av cannabisprodukter och utgivandet av heroin till beroende. VfD vill dock gärna betrakta hela det drogpolitiska området och utveckla samhälleligt bärkraftiga idéer.

Egen forskning och vetenskapligt utarbetande räknas därtill precis som erbjudande av upplysande seminarier och skolning.

Föreningen orienterar sig mot nationella och internationella vetenskapliga, juridiska och medicinska studier och vetenskapliga rön.

Ett tätt samarbete med europeiska sammanslutningar, föreningar och organisationer i detta område är ytterligare ett mål för föreningen.

Denna mångsidighet kräver intresse och aktiva medlemmar och därför:

Bli medlem – stöd en saklig diskussion utan skygglappar!

Inget intresse av att gå med i föreningar? Inga problem, du kan även visa ditt stöd genom ett engångsbidrag eller genom att bli befrämjandemedlem.

Verein für Drogenpolitik e.V.
Käfertaler Str. 38
68167 Mannheim
Telefon: 0621 / 40 17 267
info@drogenpolitik.org
<http://www.drogenpolitik.org>

Drogpolitiska informationskällor på Internet

akzept e.V. (<http://www.akzept.org/>)

Bundesverband für akzeptierende Drogenarbeit und humane Drogenpolitik

Archido (<http://www.archido.de/>)

Archiv für Drogenliteratur der Universität Bremen (Droglitteraturarkivet vid Bremens universitet)

BISDRO (<http://www.bisdro.uni-bremen.de/>)

Bremer Institut für Drogenforschung (Institutet för drogforskning i Bremen)

Bundesministerium für Gesundheit (hälsovårdsmyndigheten i Tyskland)
(<http://www.bmggesundheits.de/themen/drogen/drogen.htm>)

Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung (<http://www.bzga.de/>)

DAH (<http://www.aidshilfe.de/>)

Die Deutsche AIDS-Hilfe e.V. im Internet.

EBDD/EMCDDA (<http://www.emcdda.org/>)

Europeisk observationsmyndighet för droger och drogberoende

Eclipse (<http://www.eclipse-online.de/>)

Verein für akzeptanzorientierte Drogenarbeit und psychedelische Krisenintervention
(Föreningen för acceptansorienterat drogärbete och psykedelisk krisintervention)

Eve & Rave (<http://www.eve-rave.de/>)

Homepage von Eve & Rave Münster mit Infos für Partygänger und andere Interessierte (Info för partyfolk och andra intresserade)

INDRO (<http://www.home.muenster.net/~indro/>)

Institut zur Förderung qualitativer Drogenforschung, akzeptierender Drogenarbeit und rationaler Drogenpolitik e.V. in Münster (Institutet för befrämjande av kvalitativ drogforskning, accepterande drogärbete och rationell drogpolitik)

Institut für Therapieforchung (<http://www.ift.de/>)

Dieses Institut erstellt Berichte über den Gebrauch psychoaktiver Stoffe in der Bundesrepublik. (Detta institut tar fram rapporter om användandet av psykoaktiva ämnen i Tyskland)

JES-Bielefeld e.V (<http://www.junkienetz.de/>)

Internetpräsenz der Selbsthilfe Bielefeld (självhjälpen Bielefeld)

Schweizer Bundesamt für Gesundheit (<http://www.admin.ch/bag/>)
(Hälsovårdsmyndigheten i Schweiz)

The Lindesmith Center (USA) (<http://www.lindesmith.org/>)

Drug Reform Coalition (USA) (<http://www.drcnet.org/>)

Utgivare:

Verein für Drogenpolitik e.V.
Tilmann Holzer
Käfertaler Str. 38
68167 Mannheim
Telefon: 0621 / 40 17 267

info@drogenpolitik.org
http://www.drogenpolitik.org

<http://www.drogenpolitik.org/argumente/caninfo.htm>

Senast ändrad (tyskt original): 22.11.2001

Senast ändrad (svensk översättning): 18.01.2002

Nominell avgift: € 1,50